Dosar nr. *2-23134053-12-2-18092023-1 (2-19092/23)*

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

30 aprilie 2024 mun. *****

Judecătoria *****, sediul Centru,
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Russu Natalia
Grefier Poiată Valeria

examinând în ședință publică, în limba română, în procedură contencioasă, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de *****împotriva lui ***** și ”TINA” S.R.L., cu privire la încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

constată:

Argumentele participanților la proces.

1. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul instanței la 15 septembrie 2023, sub nr. 053/1-25110, reclamantul *****a chemat în instanța de judecată pârâții *****i ”TINA” S.R.L., intervenient accesoriu Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, privind încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.
2. În motivarea acțiunii, învederează reclamantul că, la 20 martie 2023, a primit Răspunsul nr. 01 /143dp, emis de Agenția Servicii Publice prin care a fost informat despre accesarea datelor sale cu caracter personal de către ”TINA” S.R.L. La 11 aprilie 2023, a înaintat o solicitare către ”TINA” S.R.L., prin care a cerut să fie informat care a fost scopul și temeiul juridic la accesarea datelor cu caracter personal ce îl vizează, la data de 11 august 2022, ora 22:57:43, și anume informațiile aferente bunului imobil cu numărul cadastral 0100101.562.02...220. La 25 aprilie 2023, ”TINA” S.R.L. a emis Răspunsul nr. 31/04/23 prin care a comunicat că va solicita informații de la Agenția Servicii Publice și ulterior va fi informat despre acțiunile întreprinse. La 17 mai 2023, a solicitat Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal verificarea acțiunilor întreprinderii și stabilirea faptului încălcării drepturilor și intereselor garantate de Legea nr. 133 din 08.07.2011 privind protecția datelor cu caracter personal. Prin Decizia nr. 201 din 17 august 2023, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a constatat încălcarea prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a), b), c) și art. 5 alin. (1) ale Legii nr. 133 din 08.07.2011 privind protecția datelor cu caracter personal de către utilizatorul ***** angajat al ”TINA” S.R.L., în calitate de administrator. Totodată,

Centrul a constatat în acțiunile utilizatorului Alexandr Bannicov faptul săvârșirii contravenției prevăzute de art. 74[1] alin. (1) Cod Contravențional, ce prevede sancțiune pentru nerespectarea condițiilor de bază pentru prelucrarea, stocarea și utilizarea datelor cu caracter personal, însă nu a fost aplicată sancțiune din motivul expirării termenului de prescripție de atragere la răspundere contravențională. Susține că, în cumul, toate aceste circumstanțe demonstrează că ”TINA” S.R.L., prin utilizatorul ***** angajat al companiei, a admis încălcarea prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a), b), c) și art. 5 alin. (1) ale Legii nr. 133 din 08.07.2011 privind protecția datelor cu caracter personal. Invocă articolul 8 din CEDO care prevede că, orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale. Totodată, articolul 13 din CEDO stabilește că, orice persoană ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de Convenție au fost încălcate are dreptul să se adreseze efectiv unei instituții naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale. Obiectivele acestui articol sunt de a „oferi un mijloc prin care persoanele pot obține compensații la nivel național pentru încălcarea drepturilor lor prevăzute de Convenție înainte de a pune în mișcare mecanismele internaționale de înaintare a plângerilor la Curtea de la Strasbourg" (cauza Kulda c. Poloniei, 2000, § 152) Susține că, întinderea prejudiciului reprezintă vătămarea adusă dreptului subiectiv al persoanei care a suferit pierderea vieții sau sănătății, lezarea unor interese materiale sau morale, ori efectele negative patrimoniale, ca urmare a faptei ilicite săvârșite de altă persoană sau a faptei unor lucruri sau ființe pentru care acesta poartă răspundere în condițiile legii. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate. Relevă că, existența Deciziei nr. 201 din 17 august 2023, emisă de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal și a constatării săvârșirii contravenției prevăzute de art. 74[1] alin. (1) Cod Contravențional, incontestabil duc la faptul că, comportamentul pârâților manifestat prin prelucrarea datelor cu caracter personal, a fost susceptibil să-i producă suferințe morale. Având în vedere că a fost constatată încălcarea dreptului în prelucrarea datelor cu caracter personal al reclamantului *****de către pârâtul ”TINA” S.R.L. prin intermediul angajatului ***** iar în urma încălcării acestui drept, i-au fost cauzate daune, și pe cale de consecință, i-a fost creat un prejudiciu moral considerabil. Potrivit jurisprudenței Curții Europene (cauza Tolstoy Miloslavsky vs. Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord) Curtea a reiterat că despăgubirile trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă, având în vedere, totodată, gradul de lezare a valorilor social ocrotite, intensitatea și gravitatea atingerii adusă acestora. Menționează că, pârâtul ”TINA” S.R.L. prin intermediul pârâtului ***** a utilizat informațiile aferente bunului imobil cu numărul cadastral ***** accesate ilegal la data de 11 august 2022 ora 22:57:43,m motiv din care solicită încasarea în mod solidar din contul pârâților, a prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei.

3. *În drept*, reclamantul a fundamentat cererea de chemare în judecată în temeiul dispozițiilor de la art. art. 18, 19 alin. (1) din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, art. art. 9 alin. (2) lit. f), 1998 alin. (1), 2036 alin. (1) din Codul civil, art. 8 Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și **a solicitat** încasarea din contul pârâților a prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.
4. ***La 11 decembrie 2023, pârâta "TINA" S.R.L., prin intermediul reprezentantului său Guțanu Iurie, a depus referință la cererea de chemare în judecată. (f.d. 54-72)***
5. Întru dezvoltarea criticilor din referință, pârâta "TINA" S.R.L. invocă faptul că are statut de operator, iar administratorul/angajatul "TINA" S.R.L., co-pârâtul *****, are statut de persoană împuternicită de către operator. Indică faptul că, în conformitate cu art. 2005 alin.(l) Cod civil, comitentul răspunde de prejudiciul cauzat cu vinovăție, iar în cazurile expres prevăzute de lege, fără vinovăție, de către administratorul, salariatul său sau o altă persoană subordonată comitentului (prepus) în funcțiile care i s-au încredințat. Specifică faptul că, legiuitorul impune, în mod direct, răspunderea comitentului pentru prejudiciul cauzat de prepusul său, la caz, răspunderea "TINA" S.R.L. pentru dauna produsă de administratorul său dl *****, ultimul având statut de persoană împuternicită de către operator, în contextul noțiunii stipulate în art. 3 enunțul al șaselea din Legea nr. 133/201 1. Susține că, instituirea unei asemenea răspunderi se justifică prin faptul că prepusul îndeplinind funcțiile încredințate, acționează din numele comitentului. Ca urmare a acestui fapt, legiuitorul a statuat că prejudiciul cauzat de prepusul ***** în exercițiul funcțiilor încredințate se consideră a fi cauzat prin acțiunile comitentului "TINA" S.R.L. Salariatul care a cauzat prejudiciul în exercițiul funcțiilor încredințate, în calitate de prepus al angajatorului, răspunde în ordine de regres, față de comitentul său, potrivit prevederilor legislației muncii, care în anumite cazuri limitează răspunderea. La caz, *****, fiind salariatul companiei "TINA" S.R.L., poartă răspundere fața de comitentul său, "TINA" S.R.L., în conformitate cu art. 336 Codul muncii, care stipulează că, pentru prejudiciul cauzat angajatorului, salariatul poartă răspundere materială în limitele salariului mediu lunar, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel. Indică că, în atare circumstanțe, reclamantul *****nu este în drept să formuleze pretenții față de *****, fie unul singur fie în mod solidar cu angajatorul său, deoarece pentru prejudiciul cauzat în urma exercitării atribuțiilor de serviciu, ce i-au fost încredințate de către „"TINA" S.R.L., răspunde aceasta din urmă, care în ipoteza admiterii integrale sau parțiale a acțiunii ar fi în drept să formuleze pretenții în ordine de regres față de salariatul său *****, în baza legislației muncii. Relatează că, la data de 11 august 2022 - data pretinsei încălcări a dreptului reclamantului de către copârâtul *****, acesta din urmă se afla în relații de muncă, adică în relații de subordonare cu "TINA" S.R.L., și acțiunile sale au legătura directă cu funcția încredințată. Acest fapt este unul crucial pentru angajarea răspunderii "TINA" S.R.L. pentru faptele angajatului său, *****. În consolidarea celor invocate supra, vin și prevederile Legii nr. 133/2011 privind protecția datelor

cu caracter personal, care în art. 3 enunțul al șaselea definește statutul co-pârâtului *****, persoană împuternicită de către operator, ca persoana fizică [...], care prelucrează date cu caracter personal în numele și pe seama operatorului [...]. Adică, ***** a acționat nu din numele propriu și nu pe seama sa, ci în numele și pe seama operatorului ”TINA” S.R.L. Prin urmare, calitate de pârât în prezenta cauză o are operatorul ”TINA” S.R.L., nu și ***** care este persoană împuternicită de către operator. Mai mult ca atât, art. 4 alin. (2) din Legea nr. 131/2011, identifică expres anume pe operatorii (la caz, ”TINA” S.R.L.) ca subiecți care au obligația să respecte și să asigure implementarea prevederilor alin. (1) prin care sunt instituite cerințele față de prelucrarea datelor cu caracter personal. Aderent, în condițiile în care legea definește expres pe operatorul ”TINA” S.R.L. ca persoana responsabilă pentru cauzarea daunelor, nu există obligația solidară (solidaritate pasivă). Or, obligația este solidară în cazul în care o prestație este datorată de doi sau mai multi debitori, iar creditorul are dreptul să ceară oricărui codebitor executarea integrală a prestației în conformitate cu art. 796 Cod civil. Indică faptul că, articolul 797 alin. (1) Cod civil stipulează, că o obligație solidară nu se prezumă, ci se naște prin act juridic sau prin lege. La caz, pretinsa răspundere solidară a pârâților nu se naște nici prin actul juridic, nici prin lege, iar legislația stabilește expres că, responsabil pentru implementarea prevederilor art. 4 alin. (2) din Legea nr. 133/2011, sunt operatorii. La caz, legislația stabilește expres, că responsabil pentru pretinsa cauzare a prejudiciului moral și pentru achitarea despăgubirilor este operatorul ”TINA” S.R.L. nu și salariatul ***** - persoană împuternicită de către operator. Pretențiile reclamantului de încasare solidară a despăgubirilor este ilegală și contravine prevederilor legislației suscitate. Indică că, potrivit art. 177 alin. (6) Cod civil, raporturilor juridice dintre ”TINA” S.R.L. și ***** (raport „persoana juridică-administrator”) li se aplică dispozițiile legale cu privire la reprezentare și mandat; iar în conformitate cu art. 362 alin.(2) Cod civil, actul juridic încheiat de o persoană (reprezentant) în numele unei alte persoane (reprezentat) în limitele împuternicirilor dă naștere, modifică sau stinge drepturile și obligațiile civile ale reprezentatului. Corelând aceste două norme, se impune concluzia, precum că acțiunile reprezentantului ***** dau nașterea obligațiilor reprezentatului ”TINA” S.R.L., ceea ce exclude răspunderea administratorului. Or, legislația în vigoare nu prevede angajarea concomitentă a responsabilității reprezentantului și reprezentatului. Concluzionează că, ***** nu poate să aibă calitate de co-pârât, ci calitate de intervenient accesoriu, iar cererea de încasare a despăgubirilor, în mod solidar, de la operatorul ”TINA” S.R.L. și salariatul acestuia *****, contravine legislației. Relatează că, temeiul răspunderii delictuale este componența delictului civil, care constituie o totalitate de elemente esențiale formulate de legiuitor ca necesare și suficiente pentru angajarea răspunderii delictuale. Componența delictului civil include următoarele elemente (condiții): prejudiciul, fapta ilicită, raportul cauzal dintre faptă și prejudiciu, precum și vinovăția, și este consacrată în art. 1998 alin. (1) Cod civil: cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul

moral cauzat prin acțiune sau omisiune. Acestea, în cumul, sunt condițiile generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale. Lipsa unei condiții, potrivit regulii generale, exclude răspunderea delictuală. Prim urmare, cât timp nu există fapta ilicită, nici nu există răspunderea delictuală. Mai indică că, în conformitate cu prevederile art. 19 alin. (1) din Legea nr. 133/2011, controlul asupra conformității prelucrării datelor cu caracter personal cu cerințele prezentei legi se efectuează de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, care acționează în condiții de imparțialitate și independență. În coroborare cu prevederile art. 18 din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 persoana care consideră că i-a fost vătămat dreptul la viața privată, poate să se adreseze în instanța de judecată, însă doar după adresarea la CNPDCP, care se pronunță dacă prelucrarea datelor cu caracter personal a avut loc în conformitate cu legea. Respectiv, instanțele naționale nu se pot pronunța asupra constatării conformității prelucrării datelor cu caracter personal, ci pot doar examina o acțiune, prin care se contestă constatarea Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal. În susținerea acestei concluzii vine și practica constantă a Curții Supreme de Justiție (Decizia CSJ nr. 3ra-576/21 din 02 iunie 2021, încheierea CSJ nr. 2ra- 383/22 din 11 mai 2022). Relevă că, conform art. 140 Cod administrativ, un act administrativ individual obține puterea lucrului decis atunci când nu mai poate fi contestat nici pe cale prealabilă, nici prin acțiune în instanța de judecată competentă. Relatează că, ”TINA” S.R.L. a contestat în contencios administrativ decizia CNPDCP nr. 201 din 17 august 2023, prin care s-ar fi constatat încălcarea prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a), b), c) și art. 5 ale Legii nr. 133/2011; cauza nr. 3-2713/2023 este pendinte la Judecătoria *****, sediul Râșcani (judecător Victor Sandu). Susține că, în prezent nu există niciun act administrativ cu puterea lucrului decis, prin care ar fi constatate încălcările legislației în domeniul prelucrării datelor cu caracter personal și faptul prelucrării ilicite de către pârâți a datelor cu caracter personal, invocate de către reclamant ca temei pentru înaintarea acțiunii, iar Decizia CNPDCP nr. 201 din 17 august 2023 nu produce efecte atât timp cât este contestată prin acțiune în instanța de judecată competentă și nu există nicio hotărâre judecătorească definitivă pe marginea acelei acțiuni, consideră că lipsește temeiul prevăzut de art. 1998 alin. (1) Cod civil pentru repararea pretinsului prejudiciu moral, solicitat de către reclamantul *****. Mai relatează că, reclamantul nu a prezentat nicio probă, precum că dumnealui i-a fost cauzat prejudiciul moral (suferințe psihice sau fizice), nu a fost demonstrat caracterul și gravitatea prejudiciului. Din cele relatate supra rezultă netemeinicia în sine a pretențiilor reclamantului de compensare a unui prejudiciu care nici nu există, or *idem est non esse et non probari* - locuțiune latină exprimând regula potrivit căreia, din punct de vedere juridic, ceea ce nu se probează este identic cu ceea ce nu există. În lipsa efectivă a prejudiciului moral, implicit nu există și cel de al doilea element, și anume legătura de cauzalitate între acțiunile pretins ilegale ale pârâților și prejudiciu moral compensarea căruia îl solicită reclamantul, însă care nu există, or nu se atestă nicio probă pertinentă și concludentă, care ar demonstra că pârâții în urma acțiunilor sale i-ar fi cauzat

reclamantului suferințe psihice sau fizice. Chiar dacă instanța de judecată totuși va găsi că sânt întrunite toate condițiile pentru angajarea răspunderii pentru cauzarea pretinsului prejudiciu moral, atunci solicită instanței aplicarea prevederilor art. 2036 alin. (4) Cod civil, care sânt incidente în cazul dat și potrivit cărora dacă legea nu prevede altfel, simpla constatare a încălcării unui drept sau interes recunoscut de lege fără plata de despăgubiri oferă satisfacție echitabilă persoanei vătămate doar când aceasta corespunde cu natura dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat și persoana vătămată astfel va putea obține o valoare nepatrimonială superioară prejudiciului moral suferit. Susține că trebuie luate în considerație toate circumstanțele accesării datelor din Registrul bunurilor imobile efectuate de ”TINA” S.R.L. Or, în luna august 2022, având intenția de a extinde rețeaua de magazine proprii și de a căuta spații adecvate la etajele de soclu în mai multe clădiri și construcții, ”TINA” S.R.L. a accesat datele din RBI, având ca scop obținerea informației doar din subcapitolul I „Bunul imobil” din capitolul C „încăperi izolate”. De niciun alt tip de informații ”TINA” S.R.L. nu era și nu este interesată în prezent. La data de 11 august 2022, au fost vizualizate datele în privința unei încăperi de pe str. ***** mun. *****, nr. cadastral *****, care s-a dovedit a fi o parcare subterană și care evident că nici nu i-a interesat. Odată ce a fost vizualizat capitolul I „Bunul imobil” și s-a dovedit clar că este alt tip de încăperi decât cel de care aveau nevoie, vizualizarea a fost întreruptă, neajungând la alte subcapitole din RBI în privința dreptului de proprietate, grevărilor sau notărilor. Indică că, conform informației oferite de către ASP prin răspunsul nr. 01/3692 din 03 mai 2023, această încăpere are/a avut ca proprietari peste 59 (cincizeci și nouă) de persoane fizice/juridice care dețin (au deținut) cote părți, printre care, probabil, este (sau a fost) și dl *****. Susține că, au fost accesate și vizualizate exclusiv datele din RBI care descriu încăperi izolate și nu au fost vizualizate alte informații, cum ar fi datele despre proprietari sau interdicții/notări aplicate asupra bunului imobil. Consideră că nu a avut loc stocarea/păstrarea datelor cu caracter personal, și implicit distrugerea/ștergerea a astfel de date. Consideră că, ”TINA” S.R.L. nu a prelucrat datele cu caracter personal care îl privesc pe dl *****, deoarece nu a efectuat niciuna dintre toate operațiunile posibile care sunt definite exhaustiv de legea nr. 133/2011 ca operațiune de prelucrare a datelor cu caracter personal, cum ar fi: colectarea, înregistrarea, organizarea, stocarea, păstrarea, restabilirea, adaptarea ori modificarea, extragerea, consultarea, utilizarea, dezvăluirea prin transmitere, diseminare sau în orice alt mod, alăturarea ori combinarea, blocarea, ștergerea sau distrugerea datelor cu caracter personal. Menționează că, operațiunile de accesare și vizualizare nu pot fi interpretate ca operațiuni de prelucrare a datelor cu caracter personal, fiindcă nu sunt definite astfel de legislația în vigoare. Mai mult, atât în răspunsul adresat reclamantului *****, cât și în răspunsul expediat CNPDCP, ”TINA” S.R.L. a concretizat că a accesat și a vizualizat doar informațiile cuprinse în subcapitolul I „Bunul imobil” din capitolul C „încăperi izolate” ale RBI și nu a ajuns la celelalte subcapitole, cum ar fi Subcapitolul II „Dreptul de proprietate asupra bunului imobil” (care s-a dovedit a fi foarte voluminos având ca proprietari

peste 59 (cincizeci și nouă) de persoane fizice/juridice, printre care, este (sau a fost) și dl *****), și Subcapitolul III ”Grevarea drepturilor patrimoniale”. Consideră că, prezintă relevanță faptul că pârâții nu au răspândit, nu au difuzat și nu au comunicat în alt mod datele accesate, inclusiv și datele personale ce vizează pe reclamantul *****. În atare circumstanțe, consideră că, simpla constatare a încălcării dreptului la protecția datelor cu caracter personal, fără plata de despăgubiri, va oferi reclamantului satisfacție echitabilă, astfel va fi atins scopul și principiul reparării prejudiciului moral stipulat în art. 2036 alin. (4) Cod civil. Relevă că, potrivit practicii constante a Curții Supreme de Justiție, se atestă mărimea exagerată a pretențiilor reclamantului *****, or pentru încălcările legislației de protecție a datelor cu caracter personal instanțele naționale au încasat sumele mult mai mici decât solicită reclamantul în prezenta speță, în acele cauze datele cu caracter personal se referea strict la reclamanți și, cel mai important, au fost difuzate în mass-media, ceea ce a cauzat reclamanților grave suferințe psihice, pe când spre deosebire de prezenta cauză, reclamantului *****nu i-a fost adus niciun prejudiciu moral sau material, iar pârâtul a vizualizat datele din RBI asupra unui bun imobil care aparține mai multor proprietari și datele cu caracter personal care vizează pe reclamant nu au fost divulgate sau comunicate în alt mod: Decizia CSJ nr. 3ra-576/21 din 02 iunie 2021, încheierea CSJ nr. 2ra-296/23 din 29.03 martie 2023, încheierea CSJ nr. 2ra-l 111/2022 din 16 noiembrie 2022. Atrage atenția instanței, precum că pe rolul Judecătoriei ***** se află 3 (trei) cauze civile intentate de către dl *****contra ”TINA” S.R.L. (nr. 2-19092/2023), „Alex S&E” SRL (nr. 2-19090/2023) și BC „Banca Comercială Română” SA (nr. 2-19103/2023), toate 3 acțiuni fiind depuse de către reclamant în aceeași zi 18 septembrie 2023, și toate 3 având ca obiect încasarea prejudiciului moral a câte 15 000,00 MDL fiecare, în temeiul pretinsei încălcări în domeniul prelucrării datelor cu caracter personal în urma vizualizării datelor din RBI în privința parcării subterane cu n/c ***** coproprietarul căruia este dl *****la rând cu ceilalți 40 de coproprietari. Cerințele nerezonabile și disproporționate ale reclamantului, cuplate cu lipsa efectivă a vreunui prejudiciu material sau moral, urmăresc scopul îmbogățirii nejustificate pe seama pârâților și capătă un caracter speculativ și abuziv. Solicită instanței respingerea acțiunii reclamantului *****de încasare, în mod solidar, de la pârâții ”TINA” S.R.L. și *****, a prejudiciului moral în sumă de 15 000,00 MDL, ca neîntemeiate.

6. ***La 12 decembrie 2023, prin intermediul Direcției evidență și documentare procesuală a Judecătoriei *****, sediul Centru, intervenientul accesoriu Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a depus referință la cererea de chemare în judecată. (f.d. 33-34)***

7. În referință, intervenientul accesoriu Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal învederează că, la data de 17 mai 2023, în adresa sa a parvenit petiția înregistrată sub nr. B-383/23, prin care cet. *****a reclamat neconformitatea prelucrării datelor cu caracter personal ce îl vizează, în lipsa acordului său, stocate în Registrul bunurilor imobile, efectuate de ”TINA” S.R.L., la data de 11 august

2022, ora 22:57:43. Relevă că, ”TINA” S.R.L. a comunicat că accesarea datelor cu caracter personal din RBI ale cet. *****a avut loc, însă consideră că datele cu caracter personal nu a au fost prelucrate deoarece susține că a avut loc doar vizualizarea informației despre bunul imobil și nu a avut nici interes în bunul respectiv, precum și față de datatele cu caracter personal ale cet. *****. Relatează că, fiecare accesare a datelor cu caracter personal este necesar a fi justificată și efectuată doar în cazul în care persoana are în examinare un dosar, care vizează subiectul de date, demonstrând o legătură de cauzalitate directă dintre datele cu caracter personal prelucrate și subiectul vizat, fapt care nu a fost demonstrat de către ”TINA” S.R.L. Centru a menționat faptul că, unele informații despre bunul imobil conținute în Cadastrul bunurilor imobile pot fi accesate de orice solicitant prin intermediul portalului E- Cadastru, spre exemplu: tipul obiectului, numărul cadastral, adresa, modul de folosință, suprafața bunului. În contextul alegațiilor indicate de ”TINA” S.R.L. precum că informația accesată avea caracter deschis și faptul că nu au prelucrat datele cu caracter personal ale cet. *****, menționează că atunci când accesarea informației din RBI este efectuată pe registre publicitare cu caracter public, această acțiune nu se reflectă în auditul accesărilor din RBI. Totodată, informația despre titularul/proprietarul bunurilor înregistrate nu are un caracter deschis și poate fi accesată doar de utilizatorii autorizați, în baza contractului încheiat cu ASP, urmare a autentificării în sistem prin logare și în condițiile existenței unui temei legal. Or, în situația în care utilizatorul autorizat accesează informația despre bunul imobil, această operațiune de prelucrare a datelor este reflectată în auditul/jurnalizarea accesărilor, care, la caz a și fost prezentat de către ASP subiectului de date cu caracter personal. De asemenea, a reținut că, conform contractului nr. 220 dintre ASP și BCR, în pct. 8.6 este stipulat că beneficiarul va purta răspundere conform legislației în vigoare pentru transmiterea sau utilizarea nesancționată a informației. Potrivit art. 4 al Legii nr. 133/2011, datele cu caracter personal care fac obiectul prelucrării trebuie să fie prelucrate în mod corect și conform prevederilor legii; colectate în scopuri determinate, explicite și legitime, iar ulterior să nu fie prelucrate într-un mod incompatibil cu aceste scopuri; adecvate, pertinente și neexcesive în ceea ce privește scopul pentru care sunt colectate și/sau prelucrate ulterior. Totodată la art. 5 alin. (1) al Legii nr. 133/2011 este stipulat că prelucrarea datelor cu caracter personal se efectuează cu consimțământul subiectului datelor cu caracter personal, precum și condițiile de la alin. (5) al aceluiași articol. Suplimentar, conform Legii nr. 133/2011, prelucrarea datelor cu caracter personal constituie orice operațiune sau serie de operațiuni care se efectuează asupra datelor cu caracter personal prin mijloace automatizate sau neautomatizate, cum ar fi colectarea, înregistrarea, organizarea, stocarea, păstrarea, restabilirea, adaptarea ori modificarea, extragerea, consultarea, utilizarea, dezvăluirea prin transmitere, diseminare sau în orice alt mod, alăturarea ori combinarea, blocarea, ștergerea sau distrugerea. Astfel, consultarea prin intermediul accesării și vizualizării de asemenea înglobează acțiuni de prelucrare a datelor cu caracter personal. Urmare a examinării cazului, coroborat cu prevederile art. 5 din

Legea privind protecția datelor cu caracter personal, a fost în imposibilitate de a identifica temeiul legal care ar justifica prelucrarea datelor cu caracter personal ale petentului stocate în banca centrală de date a cadastrului bunurilor imobile, corectitudinea și concordanța cu normele legale a accesării, coroborat la circumstanțele invocate de către „TINA" SRL, cu utilizatorul autorizat ***** ce au dus la accesarea datelor cu caracter personal ale cet. *****la data de 11 august 2022, ora 22:57:43, fără consimțământul subiectului de date cu caracter personal și fără existența altui temei legal. Or, pentru efectuarea operațiunii de prelucrare a datelor cu caracter personal, la caz, ale cet. *****era necesară existența unui scop, temei legal, precum și legătura cauzală dintre necesitatea prelucrării și datele cu caracter personal ale subiectului de date. Mai mult, nu au fost invocate careva relații contractante (client-companie), iar argumentarea simplului fapt că a fost intenția de a extinde rețeaua de magazine proprii și de a căuta spații adecvate în clădiri și construcții de către „TINA" SRL, aceasta a accesat și consultat datele din RBI ale cet. *****, cu scopul de obținere a informației, nu scutește de răspundere utilizatorul autorizat. Prin urmare, potrivit circumstanțelor descrise în decizie, a constatat că, accesarea datelor cu caracter personal ale cet. *****de către cet. ***** administratorul „TINA" SRL, la data de 11 august 2022, ora 22:57:43, contravine prevederilor legale stipulate la art. 4 alin. (1) lit. a), b), c) și art. 5 ale Legii nr. 133/2011, iar în acțiunile utilizatorului ***** a constatat existența faptei contravenționale prevăzute de art. 74[1] alin. (1) Cod contravențional, fiind emisă Decizia nr. 201 din 17.08.2023. indică că lăsă la atitudinea instanței să dea apreciere acțiunilor cet. ***** administrator al companiei „TINA" SRL și să se ia o decizie pe caz.

8. *În ședința de judecată*, reclamantul *****a susținut cererea de chemare în judecată pe motivele de fapt și de drept invocate în aceasta și a solicitat admiterea integrală a acțiunii.
9. *În ședința de judecată,* reprezentantul pârâtei "TINA" S.R.L., Guțanu Iurie, a pledat pentru respingerea integrală a acțiunii, invocând motivele din referință.
10. *În ședința de judecată,* pârâtul *****, citat legal, nu s-a prezentat, nu a comunicat instanței motivele de neprezentare, prin urmare, instanța a dispus posibil de examinat cauza în lipsa acestuia.
11. *În ședința de judecată,* intervenientul accesoriu Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nu s-a prezentat, a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, prin urmare, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Aprecierea instanței de judecată.

12. Studiind motivele acțiunii înaintate, criticile formulate la aceasta, audiind participanții la proces, examinând probele prezentate pentru dovedirea celor invocate și prevederile legale ce guvernează spața, în raport cu considerentele ce vor fi redate în continuare, cererea de chemare în judecată se admite parțial.

13. În conformitate cu art. 118 alin. (3) Cod de procedură civilă ”*Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate*.”
14. În temeiul art. 239 Cod de procedură civilă, ”*Hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată*.”
15. Din conținutul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă reiese că, ”*La deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii*”.
16. Asupra cauzei de față, instanța de judecată a stabilit circumstanțele de fapt potrivit cărora, la 20 martie 2023, reclamantul *****a primit răspunsul nr. 01/143dp, emis de Agenția Servicii Publice, prin care a fost informat despre accesarea datelor sale cu caracter personal, inclusiv de către pârâta ”TINA” S.R.L. (f.d. 7-8)
17. Potrivit auditului operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal, pârâta ”TINA” S.R.L. a accesat datele reclamantului din Registrul bunurilor imobile, la 11 august 2022, ora 22:57:43. (f.d. 8)
18. S-a constatat că, la 02 mai 2012, Întreprinderea de Stat ”Cadastru” și ”TINA” S.R.L. au încheiat contractul nr. 009 de prestare a serviciilor de furnizare a informației. (f.d. 61-65)
19. În baza contractului, prestatorul Î.S. ”Cadastru” s-a obligat să presteze Beneficiarului servicii de furnizare a informației privind accesul la Banca centrală de date a cadastrului bunurilor imobile și informația grafică, iar beneficiarul ”TINA” S.R.L. s-a obligat să achite tarifele prevăzute pentru aceste servicii. (f.d. 61)
20. Potrivit clauzei contractuale de la pct. 2.2., ”TINA” S.R.L. s-a obligat să utilizeze informația accesată în scopuri care nu vor aduce prejudicii drepturilor persoanelor, cât și Prestatorului. (f.d. 61)
21. Potrivit noțiunilor din contract, beneficiarul este cel ”care beneficiază de acces la BCD și/sau acces la informația grafică”, este administrator-”persoana desemnată din cadrul instituției Beneficiarului, responsabil de îndeplinirea prevederilor prezentului contract”, este **utilizator**-”**persoana fizică desemnată din cadrul instituției Beneficiarului cu drept de acces la sistemul informațional**”. (f.d. 61)”
22. **În cadrul ședinței de judecată, s-a stabilit cert că utilizatorul cu dreptul de acces la sistemul informațional sau persoana împuternicită de către operator să prelucreze date cu caracter personal a fost *****, fiind concomitent administratorul ”TINA” S.R.L.**
23. S-a constatat că, reclamantul *****este proprietarul cu cota parte de 0,88% a bunului imobil cu numărul cadastral *****. (f.d. 6)

24. Este de reținut că, accesarea datelor din Registrul bunurilor imobile permite accesarea datelor cu privire la adresa bunului imobil, cota parte din dreptul de proprietate, numele, prenumele și patronimicul proprietarului, data, luna, anul nașterii proprietarului, codul de identificare personal al proprietarului, adresa de domiciliu al proprietarului, actele în baza cărora a fost obținut dreptul de proprietate asupra bunului imobil, data înregistrării. (f.d. 6, 61)
25. S-a mai stabilit că, Centrul Național de Protecție a Datelor cu Caracter Personal a emis Decizia nr. 201 din 17 august 2023, potrivit căreia s-a dispus constatarea încălcării prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a), lit. b), lit.c) și art. 5 ale Legii 133/2011, la prelucrarea datelor cu caracter personal ale cet. *****de către utilizatorul autorizat *****, administratorul ”TINA” S.R.L., în circumstanțele de drept și de fapt descrise în prezenta decizie. Potrivit Deciziei nr. 201 din 17 august 2023, având în vedere că prelucrarea datelor cu caracter personal ale cet. *****a avut loc la data de 11 august 2022, în conformitate cu art. 30 alin. (5) Cod contravențional, Centrul Național de Protecție a Datelor cu Caracter Personal nu a intervenit în calitate de agent constatator prin prisma art. 423^4 și art. 20 alin. (1) lit. n) al Legii nr. 133/2011, în legătură cu expirarea termenului general de atragere la răspundere contravențională. (f.d. 10-14)
26. S-a mai stabilit că, la 18 septembrie 2023, pârâta ”TINA” S.R.L. a înaintat în instanța de contencios administrativ, împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, cerere de chemare în judecată cu privire la anularea deciziei nr. 201 din 17 august 2023. În cadrul ședinței de judecată, s-a constatat că nu există încă o hotărâre judecătorească pe cauza de contencios administrativ.(f.d. 66-71)
27. Prin acțiunea promovată, reclamantul *****a invocat prelucrarea de către pârâți a datelor sale cu caracter personal contrar prevederilor de la art. 4 alin. (1) lit. a), b), c) și art. 5 alin. (1) ale Legii nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, prin ce i-a fost încălcat dreptul la protecția datelor sale cu caracter personal, în legătură cu care fapt a solicitat încasarea, în mod solidar, din contul pârâților a prejudiciului moral în cuantum de 15000,00 lei.
28. În articolul 3 din Legea nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal sunt definite date cu caracter personal – ”*orice informaţie referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă (subiect al datelor cu caracter personal). Persoana identificabilă este persoana care poate fi identificată, direct sau indirect, prin referire la un număr de identificare sau la unul ori mai multe elemente specifice identităţii sale fizice, fiziologice, psihice, economice, culturale sau sociale*”
29. În conformitate cu pct. 3, Anexa 1, din Cerințele faţă de asigurarea securității datelor cu caracter personal la prelucrarea acestora în cadrul sistemelor informaționale de date cu caracter personal, aprobate prin Hotărârea Guvernului Nr. 1123 din 14 decembrie 2010, numele şi prenumele, data şi locul naşterii, adresa (domiciliului/reşedinţei), IDNP, datele privind bunurile deţinute, constituie categoria obișnuită a datelor cu caracter personal.

30. Așa fiind, instanța de judecată constată cu certitudine că, accesând datele reclamantului *****din Registrul bunurilor imobile, care conține date inclusiv la numele, prenumele și patronimicul reclamantului, data, luna, anul nașterii reclamantului, codul de identificare personal al reclamantului, adresa de domiciliu a reclamantului, datele privind bunurile deţinute de reclamant, pârâții au accesat și au prelucrat datele cu caracter personal ale reclamantului *****. (f.d. 8)
31. Sub imperiul normei de la art. 4 alin. (1) lit. a), b), c) și alin. (2) din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, ”*Datele cu caracter personal care fac obiectul prelucrării trebuie să fie: a) prelucrate în mod corect şi conform prevederilor legii; b) colectate în scopuri determinate, explicite şi legitime, iar ulterior să nu fie prelucrate într-un mod incompatibil cu aceste scopuri. Prelucrarea ulterioară a datelor cu caracter personal în scopuri statistice, de cercetare istorică sau ştiinţifică nu este considerată incompatibilă cu scopul colectării dacă se efectuează cu respectarea prevederilor prezentei legi şi cu respectarea garanţiilor privind prelucrarea datelor cu caracter personal, prevăzute de normele ce reglementează activitatea statistică, cercetarea istorică şi cea ştiinţifică; c) adecvate, pertinente şi neexcesive în ceea ce priveşte scopul pentru care sînt colectate şi/sau prelucrate ulterior; Operatorii au obligaţia să respecte şi să asigure implementarea prevederilor alin. (1).*”
32. Din economia art. 5 alin. (1) din aceeași lege, reiese că ”*Prelucrarea datelor cu caracter personal se efectuează cu consimţământul subiectului datelor cu caracter personal*.”
33. În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul pârâtei ”TINA” S.R.L., Guțanu Iurie, a explicat că pârâta a accesat datele din Registrul bunurilor imobile ale reclamantului *****în strictă conformitate cu scopul urmărit de societatea comercială, și anume, în luna august 2022, având intenția de a extinde rețeaua de magazine proprii și de a căuta spații adecvate la etajele de soclu în mai multe clădiri și construcții, a accesat datele din Registrul bunurilor imobile, având ca scop obținerea informației doar din subcapitolul I „Bunul imobil” din capitolul C „încăperi izolate”, de alt tip de informații nu a fost interesată, astfel, fiind vizualizate doar datele în privința unei încăperi de pe str. ***** mun. *****, nr. cadastral *****, care s-a dovedit a fi o parcare subterană și care evident că nici nu i-a interesat. A mai explicat că, odată ce a fost vizualizat capitolul I „Bunul imobil” și s-a dovedit clar că este alt tip de încăperi decât cel de care aveau nevoie, vizualizarea a fost întreruptă, neajungând la alte subcapitole din Registrul bunurilor imobile în privința dreptului de proprietate, grevărilor sau notărilor, neavând intenția să acceseze datele cu caracter personal referitor la nume, prenume, cod numeric de identitate, adresă de domiciliu, or acestea nu-i interesau.
34. *A priori*, instanța de judecată accentuează că, nu va reține în calitate de probă pertinentă și incontestabilă Decizia nr. 201 din 17 august 2023, emisă de Centrul Național de Protecție a Datelor cu Caracter Personal, dat fiind faptul că aceasta a fost contestată în instanța de contencios administrativ, iar o hotărâre judecătorească irevocabilă pe cauza respectivă nu a fost pronunțată și va reține întemeiate

aserțiunile reprezentantului ”TINA” S.R.L. că, fiind contestată în instanța de contencios administrativ, prin prisma art. 140 din Codul administrativ, Decizia nu este un act administrativ cu puterea lucrului decis.

35. Pe de altă parte, instanța de judecată apreciază nejustificat raționamentul pârâtei ”TINA” S.R.L. referitor la faptul că, instanțele judecătorești nu se pot pronunța asupra constatării conformității prelucrării datelor cu caracter personal, ci pot doar examina o acțiune pin care se contestă decizia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu caracter Personal. Prin prisma art. 123 alin. (5) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia ”*Faptele constatate printr-un act al autorităţii publice nu au pînă la judecată putere pentru instanţă şi pot fi contestate în condiţiile prezentului cod*”, se concluzionează că, pe cauza de față, Decizia nr. 201 din 17 august 2023, emisă de Centrul Național de Protecție a Datelor cu Caracter Personal, poate fi o probă deopotrivă cu celelalte administrate, aprecierea căreia se face de către instanța de judecată, iar lipsa unei atare decizii nu poate fi temei de a îngrădi accesul la o instanță de judecată în vederea apărării dreptului la protecția datelor cu caracter personal și compensării prejudiciului cauzat prin încălcarea acestui drept. Potrivit art. 15 alin. (1) Cod civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară. Potrivit alin. (3) din același articol, apărarea drepturilor civile pe cale administrativă se face doar în cazurile prevăzute de lege. Este de atenționat că art. 19 alin. (1) din Legea nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal reglementează că ”*Controlul asupra conformităţi prelucrării datelor cu caracter personal cu cerinţele prezentei legi se efectuează de către Centrul Naţional pentru Protecţia Datelor cu Caracter Personal (în continuare – Centru), care acţionează în condiţii de imparţialitate şi independenţă*”, însă, instanța de judecată opinează că această competență este realizată prin prisma atribuțiilor consacrate la art. 20 din Lege, pe cale de consecință, cât timp nu este impusă imperativ doar calea administrativă, fiecare cetățean are dreptul de a alege calea de apărare a drepturilor sale, fie pe cale judiciară, fie pe cale administrativă, ceea ce se fundamentează și în temeiul art. 18 din Lege, care prevede că ”*Orice persoană care a suferit un prejudiciu în urma unei prelucrări de date cu caracter personal efectuată ilegal sau căreia i-au fost încălcate drepturile şi interesele garantate de prezenta lege are dreptul de a sesiza instanţa de judecată pentru repararea prejudiciilor materiale şi morale*.”

36. În conformitate cu art. 117 alin. (1), alin. (2) din Codul de procedură civilă, ”*Probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicaţiile părţilor şi ale altor persoane interesate în soluţionarea cauzei, din depoziţiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experţilor*.”

37. Din conținutul art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă rezultă că ”*Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel*.”
38. În conformitate cu art. 131 alin. (1) Cod procedură civilă ”*Explicaţiile date de părţi şi intervenienţi asupra circumstanţelor care le sînt cunoscute şi care au importanţă în proces urmează a fi verificate şi evaluate deopotrivă cu celelalte probe. Explicaţiile pot fi date oral sau în scris. Dacă partea audiată are mai mulţi coparticipanţi procesuali, instanţa, în funcţie de circumstanţele cauzei, determină necesitatea interogării tuturor coparticipanţilor sau numai a unora din ei. Instanţa poate considera suficiente pentru proces circumstanţele determinate în baza explicaţiilor uneia dintre părţi dacă cealaltă deţine proba solicitată de instanţă, dar nu o prezintă*.”
39. Astfel, instanța de judecată accentuează că, sarcina prezentării probelor este obligația ambelor părți, în temeiul regulii potrivit căreia fiecare parte trebuie să-și dovedească pretențiile și obiecțiile sale.
40. În speță, s-a dovedit că, reclamantul *****nu și-a dat consimțământul de a fi prelucrate de către pârâți datele sale cu caracter personal.
41. Așa fiind, în analiza normelor citate *supra*, instanța de judecată conchide că, pe cauza de față, este în sarcina pârâților să demonstreze că au prelucrat datele cu caracter personal ale reclamantului *****în mod corect şi conform prevederilor legii, urmărind un scop determinat, legitim, iar ulterior nu au fost prelucrate într-un mod incompatibil cu scopul urmărit, să demonstreze că datele cu caracter personal ale reclamantului prelucrate au fost adecvate, pertinente şi neexcesive în ceea ce priveşte scopul pentru care au fost prelucrate.
42. Însă, pe parcursul examinării cauzei, pârâții nu au prezentat nicio probă pertinentă, concludentă și veridică, care să răstoarne poziția reclamantului, cu privire la încălcarea de către pârâți a dreptului la protecția datelor sale cu caracter personal.
43. Instanța de judecată nu va reține dovedite argumentele pârâtei ”TINA” S.R.L. în legătură cu scopul invocat, precum că, fiind în căutarea spațiilor comerciale noi, a accesat datele din Registrul bunurilor imobile, exclusiv care descriu încăperi izolate, fără a avea intenția de a accesa datele cu caracter personal ale reclamantului, fără a le stoca/păstra, or, aceste circumstanțe rezultă doar din explicațiile părții pârâte și nu au fost dovedite deopotrivă cu alte probe, instanța de judecată apreciindu-le ca declarative. Pârâții nu au prezentat probe, care, prin legătura lor reciprocă, să demonstreze scopul invocat de pârâți la prelucrarea datelor cu caracter personal ale reclamantului.
44. Instanța consideră că, anume pârâta cunoaște mijloacele probatorii cele mai potrivite pentru a convinge instanța că are dreptate și pentru a dovedi circumstanțele pe care își întemeiază poziția, iar efectul defavorabil al nedovedirii afirmațiilor referitoare la circumstanțele de fapt invocate va cădea asupra părții care a avut posibilitatea şi care trebuia să se asigure cu probă veridică fără a suscita îndoieli.
45. Este de reținut că, potrivit extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice, pârâta ”TINA” S.R.L. are următoarele genuri de activitate: reparații de articole și

aparate electrice de uz casnic, comerțul cu ridicata în magazine nespecializate cu produse alimentare, băuturi și produse de tutun, leasing financiar, comerțul cu ridicata al altor produse alimentare, repararea aparatelor de radio și televiziune. (f.d. 72)

46. La caz, instanța de judecată opinează că, scopul invocat de pârâți în legătură cu care au fost prelucrate datele cu caracter personal ale reclamantului nu a fost demonstrat, or, pârâții nu au dovedit că au avut intenția de a deschide magazine noi, nu au prezentat în judecată un plan economic și/sau de investiții, care să prevadă deschiderea de magazine noi, nu a arătat bugetul delimitat în acest scop, nu au explicat raționamentul de a căuta spații comerciale la ghici, prin accesarea informației din Registrul bunurilor imobile după numere cadastrale, în loc să se deplaseze în locul concret avut în vedere, corespunzător criteriilor necesare/planificate pentru deschiderea unui magazin nou, nu a prezentat în judecată dovada că au fost accesate în acest scop mai multe numere cadastrale, adică să demonstreze faptul căutării de spații comerciale noi și că anume prin această metodă și-au atins scopul invocat sau puteau să-l atingă.
47. Instanța de judecată reține că, potrivit pct. 39 din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) ” ... *În special, scopurile specifice în care datele cu caracter personal sunt prelucrate ar trebui să fie explicite și legitime și să fie determinate la momentul colectării datelor respective. Datele cu caracter personal ar trebui să fie adecvate, relevante și limitate la ceea ce este necesar pentru scopurile în care sunt prelucrate. Aceasta necesită, în special, asigurarea faptului că perioada pentru care datele cu caracter personal sunt stocate este limitată strict la minimum.* ***Datele cu caracter personal ar trebui prelucrate doar dacă scopul prelucrării nu poate fi îndeplinit în mod rezonabil prin alte mijloace***. *În vederea asigurării faptului că datele cu caracter personal nu sunt păstrate mai mult timp decât este necesar, ar trebui să se stabilească de către operator termene pentru ștergere sau revizuirea periodică. Ar trebui să fie luate toate măsurile rezonabile pentru a se asigura că datele cu caracter personal care sunt inexacte sunt rectificate sau șterse. Datele cu caracter personal ar trebui prelucrate într-un mod care să asigure în mod adecvat securitatea și confidențialitatea acestora, inclusiv în scopul prevenirii accesului neautorizat la acestea sau utilizarea neautorizată a datelor cu caracter personal și a echipamentului utilizat pentru prelucrare*.”
48. **În speță, pârâții nu au demonstrat că scopul invocat pentru care au fost prelucrate datele din Registrul bunurilor imobile, inclusiv a datelor cu caracter personal ale reclamantului, nu a putut fi îndeplinit în mod rezonabil prin alte**

mijloace decât consultarea datelor cu caracter personal ale reclamantului ***.**

49. Se reiterează că, din economia normei de la art. 5 alin. (1) din Legea citată, reiese că, ”*Prelucrarea datelor cu caracter personal se efectuează cu consimţământul subiectului datelor cu caracter personal*.”
50. Același raționament este consacrat și în art. 9 din Legea citată, potrivit căruia ”*Prelucrarea numărului de identificare de stat (IDNP) al persoanei fizice, a amprentelor digitale sau a altor date cu caracter personal avînd o funcţie de identificare de aplicabilitate generală poate fi efectuată în următoarele condiţii: a) subiectul datelor cu caracter personal şi-a dat consimţământul; b) prelucrarea este prevăzută în mod expres de legislaţie*.”
51. În cauza dedusă judecății, s-a stabilit înafara oricărui dubiu că, reclamantul *****nu a dat consimțământul său pârâților la prelucrarea datelor sale cu caracter personal.
52. În articolul 8 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene este consacrat că ”*Orice persoană are dreptul la protecția datelor cu caracter personal care o privesc. Asemenea date trebuie tratate în mod corect, în scopurile precizate și pe baza consimțământului persoanei interesate sau în temeiul unui alt motiv legitim prevăzut de lege. Orice persoană are dreptul de acces la datele colectate care o privesc, precum și dreptul de a obține rectificarea acestora. Respectarea acestor norme se supune controlului unei autorități independente*.”
53. În articolul 3 din Legea nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal este definit ***operator*** – persoana fizică sau persoana juridică de drept public sau de drept privat, inclusiv autoritatea publică, orice altă instituţie ori organizaţie care, în mod individual sau împreună cu altele, stabileşte scopurile şi mijloacele de prelucrare a datelor cu caracter personal prevăzute în mod expres de legislaţia în vigoare; ***persoană împuternicită de către operator*** – persoana fizică sau persoana juridică de drept public ori de drept privat, inclusiv autoritatea publică şi subdiviziunile ei teritoriale, care prelucrează date cu caracter personal în numele şi pe seama operatorului, pe baza instrucţiunilor primite de la operator; ***prelucrarea datelor cu caracter personal*** – orice operaţiune sau serie de operaţiuni care se efectuează asupra datelor cu caracter personal prin mijloace automatizate sau neautomatizate, cum ar fi colectarea, înregistrarea, organizarea, stocarea, păstrarea, restabilirea, adaptarea ori modificarea, extragerea, **consultarea**, utilizarea, dezvăluirea prin transmitere, diseminare sau în orice alt mod, alăturarea ori combinarea, blocarea, ştergerea sau distrugerea”.
54. Prin prisma definițiilor date de lege, instanța de judecată va respinge ca neîntemeiate aserțiunile reprezentantului pârâtei ”TINA” S.R.L., Guțanu Iurie, că ultima nu a efectuat niciuna dintre toate operațiunile posibile care sunt definite exhaustiv de Legea nr. 133/2011 ca operațiune de prelucrare a datelor cu caracter personal, susținând că accesarea și vizualizarea nu pot fi interpretate ca operațiuni de prelucrare a datelor cu caracter personal și, în acest sens, instanța de judecată

conchide că accesarea și vizualizarea datelor cu caracter personal constituie **consultarea** acestor date, astfel precum este prevăzut în definiția de la art. 3 citat *supra*, pe cale de consecință, pe cauza de față, nu are importanță dacă pârâții au răspândit sau nu datele consultate, iar simpla consultare a datelor cu caracter personal constituie prelucrarea acestora.

55. În conținutul art. 2005 alin. (1), alin. (2) Cod civil ”*Comitentul răspunde de prejudiciul cauzat cu vinovăție, iar în cazurile expres prevăzute de lege, fără vinovăție, de către administratorul, salariatul său sau o altă persoană subordonată comitentului (prepus) în funcțiile care i s-au încredințat. În cazul în care prepusul a cauzat prejudiciul cu intenție, persoana vătămată poate alege să ceară repararea prejudiciului numai de la comitent, numai de la prepus **sau de la ambii** **în mod solidar***.”
56. Se accentuează că, potrivit art. 3 citat *supra*, pe cauza dedusă judecății, operator al prelucrării datelor cu caracter personal ale reclamantului este pârâta ”TINA” S.R.L., persoană împuternicită de către operator să prelucreze datele cu caracter personal ale reclamantului este *****, care prelucrează date cu caracter personal în numele şi pe seama operatorului, **pe baza instrucțiunilor primite de la operator.** Așa fiind, operatorul ”TINA” S.R.L. avea obligația să instruiască persoana împuternicită astfel încât datele cu caracter personal să fie consultate în strictă conformitate cu legislația în vigoare, astfel încât să nu fie aduse prejudicii terților, urmărind un scop determinat și legitim.
57. În textul art. 2023 alin. (1) din Codul civil este reglementat că, ”*Dacă prejudiciul a fost cauzat în comun de mai mulți participanți, aceștia poartă răspundere solidară*„
58. Pentru considerentele care precedă, instanța de judecată va respinge ca neîntemeiate alegațiile reprezentantului pârâtei ”TINA” S.R.L., Guțanu Iurie, că legiuitorul impune, în mod direct, răspunderea doar a comitentului pentru prejudiciul cauzat de prepusul său, la caz răspunderea ”TINA” S.R.L. pentru dauna produsă de administratorul său *****, or, pârâta invocă acest argument fără a observa și fără a ține cont de dispozițiile legale de la alin. (2) art. 2005 din Codul civil, potrivit căruia ”În cazul în care prepusul a cauzat prejudiciul cu intenție, persoana vătămată poate alege să ceară repararea prejudiciului numai de la comitent, numai de la prepus **sau de la ambii în mod solidar**” și fără a ține cont de dispozițiile de la art. 2023 alin. (1) citat. Pentru aceleași raționamente, instanța de judecată va respinge ca neîntemeiat argumentul pârâtei că, pretenția reclamantului de încasare solidară a despăgubirilor este ilegală și contravine prevederilor legislației și că ***** nu poate să aibă calitate de co-pârât.
59. Pe aceeași axă conceptuală, instanța de judecată evidențiază că nu este de acord cu argumentul reprezentantului pârâtei ”TINA” S.R.L. referitor la faptul că legislația în vigoare nu prevede angajarea concomitentă a responsabilității reprezentatului, la caz ”TINA” S.R.L. și a reprezentantului, la caz, administratorul ***** și, cu privire la acest din urmă aspect, instanța de judecată explică faptul că, operatorul poate

împuternici și alte persoane decât administratorul să prelucreze date cu caracter personal în numele său şi pe seama sa, prin urmare, persoana împuternicită nu acționează în baza regulilor de mandat precum a invocat pârâta ”TINA” S.R.L., ci în strictă conformitate cu legea specială, Legea nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, iar în speța dedusă judecății, este o coincidență faptul că, utilizatorul/persoana împuternicită de operatorul ”TINA” S.R.L. de a prelucra datele cu caracter personal prin accesarea și vizualizarea acestora din Registrul bunurilor imobile este aceeași persoană ca și administratorul ”TINA” S.R.L.

60. Întreaga argumentație duce cu evidență la concluzia că, în speță, pârâții ”TINA” S.R.L. și ***** nu au demonstrat că au prelucrat în mod corect şi conform prevederilor legii datele cu caracter personal ale reclamantului, că au urmărit scopuri determinate, explicite şi legitime, că ulterior datele nu au fost prelucrate într-un mod incompatibil cu scopul invocat și pretins a fi urmărit la prelucrarea datelor, nu au demonstrat că scopul invocat pentru care au fost accesate datele din Registrul bunurilor imobile, inclusiv a datelor cu caracter personal ale reclamantului, nu a putut fi îndeplinit în mod rezonabil prin alte mijloace decât consultarea datelor cu caracter personal ale reclamantului *****, la fel, s-a dovedit că reclamantul nu a dat consimțământul pârâților la prelucrarea datelor sale cu caracter personal.
61. Așa fiind, în circumstanțele concrete ale cauzei, instanța de judecată constată cu certitudine că pârâta ”TINA” S.R.L., în calitate de operator și *****, în calitate de utilizator sau persoana împuternicită de operator, au prelucrat, **prin consultare**, datele cu caracter personal ale reclamantului *****, și anume: numele, prenumele și patronimicul, data, luna, anul nașterii, codul de identificare personal, adresa de domiciliu, datele privind bunul deținut în proprietate, contrar exiguităților consacrate la art. 4 și art. 5 din Legea în referință.
62. În conformitate cu articolul 8 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, dreptul unei persoane la protecție în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal face parte din dreptul la respectarea vieții private și de familie, a domiciliului și a corespondenței.
63. Instanța de judecată concluzionează că, prin acțiunile pârâților, reclamantul *****nu a fost asigurat că nu a fost lipsit de protecția la care are dreptul și anume la protecția datelor sale cu caracter personal.
64. Potrivit art. 10 alin. (1) din Codul civil, ”*Persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară*.”
65. Conform art. 21 din Codul civil ”*Drepturile personale nepatrimoniale şi alte valori nemateriale sînt apărate în cazurile şi în modul prevăzut de prezentul cod şi de alte legi, în limita în care folosirea modalităţilor de apărare a drepturilor civile reiese din esenţa dreptului încălcat şi din caracterul consecinţelor acestei încălcări*.”

66. Sub auspiciile dispozițiilor de la art. 43 Cod civil ”*În condițiile legii, orice persoană fizică are dreptul la viață, la sănătate, la integritate fizică și psihică, la libera exprimare, la nume, la onoare, demnitate și reputație profesională, la propria imagine, la respectarea vieții intime, familiale și private,* ***la protecția datelor cu caracter personal****, la respectarea memoriei și corpului său după deces, precum și la alte asemenea drepturi recunoscute de lege. Aceste drepturi sînt insesizabile și inalienabile*.”
67. Din conținutul art. 18 din Legea nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, ”*Orice persoană care a suferit un prejudiciu în urma unei prelucrări de date cu caracter personal efectuată ilegal sau căreia i-au fost încălcate drepturile şi interesele garantate de prezenta lege are dreptul de a sesiza instanţa de judecată pentru repararea prejudiciilor materiale şi morale*.”
68. Sub auspiciile prevederilor de la art. 33 din Legea nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, ”*Pentru încălcarea prezentei legi, persoanele vinovate răspund în conformitate cu legislaţia civilă, contravenţională sau penală*.”
69. Reieșind din pretențiile deduse judecății și temeiul de drept invocat de către reclamant, instanța de judecată concluzionează că, raportul juridic material-litigios dintre părți este prezumat în materia răspunderii civile delictuale.
70. Potrivit art. 1998 alin. (1) și alin. (2) din Codul civil, ”*Cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune*.”
71. Potrivit art. 2036 din Codul civil ”*În cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial. Reparaţia prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăţiei autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului , muncii neremunerate în folosul comunităţii şi în alte cazuri prevăzute de lege. Dacă legea nu prevede altfel, simpla constatare a încălcării unui drept sau interes recunoscut de lege fără plata de despăgubiri oferă satisfacție echitabilă persoanei vătămate doar cînd aceasta corespunde cu natura dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat și persoana vătămată astfel va putea obține o valoare nepatrimonială superioară prejudiciului moral suferit. Dreptul la despăgubire pentru atingerile aduse drepturilor personale nepatrimoniale poate fi cesionat numai în cazul în care a fost stabilit printr-o tranzacție sau printr-o hotărîre judecătorească definitivă*.”
72. Din textul art. 2037 din același cod reiese că, ”*Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul*

și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luînd în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului."

73. Prin prisma normelor citate, instanța de judecată statuează că, componența delictului civil include următoarele elemente: prejudiciul, fapta ilicită, raportul cauzal dintre fapta ilicită și prejudiciu și vinovăția.
74. Așa fiind, normele care reglementează instituția răspunderii civile delictuale impun condiția ilicității faptei păgubitoare, pretinzând ca aceasta să cauzeze un prejudiciu și sa fie săvârșita cu vinovăție.
75. De asemenea, pentru ca prejudiciul să fie supus reparațiunii trebuie să rezulte dintr-o încălcare a unui drept, în speță, instanța statuează că a fost încălcat dreptul la protecția datelor cu caracter personal al reclamantului *****.
76. Se accentuează că, prejudiciul constituie consecințele negative cu caracter patrimonial sau nepatrimonial ale faptei ilicite.
77. În speță, reclamantul a invocat că a suferit stare psihică de nesiguranță pentru sine, pentru întreaga familie, când a aflat că i-au fost consultate datele cu caracter personal. A invocat că trăiește o stare de incertitudine, gândindu-se permanent cui au putut fi transmise datele sale cu caracter personal și în ce scop.
78. În aceste condiții, prejudiciul impune existența raportului de cauzalitate între faptă și acel prejudiciu cauzat persoanei vătămate, în sensul că acea faptă a provocat acel prejudiciu. În speță, s-a dovedit cu certitudine că, anume în rezultatul prelucrării de către pârâți, prin consultare, a datelor cu caracter personal ale reclamantului, dovedită a fi o faptă ilicită, reclamantul a suferit prejudiciul moral pretins.
79. Se reține că, vinovatul răspunde pentru faptele sale cu vinovăție, adică va repara prejudiciul patrimonial, cauzat prin acțiune sau omisiune. Existenţa vinovăţiei celui ce a cauzat prejudiciul, constând în intenţia, neglijenţa sau imprudenţa cu care a acţionat. Astfel, se concluzionează că, răspunderea civilă operează și pentru culpă și indiferent de gravitatea vinovăției, obligația de reparare a prejudiciului cauzat este integrală.
80. Pentru raționamentele enunțate *supra*, instanța nu este de acord cu aserțiunile reprezentantului pârâtei "TINA" S.R.L., Guțanu Iurie, că în lipsa unui act administrativ cu puterea lucrului judecat prin care ar fi constatate încălcările legislației în domeniul prelucrării datelor cu caracter personal, în temeiul art. 19 alin. (1) din Legea nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal,

lipsește temeiul răspunderii civile delictuale prevăzută la art. 1998 alin. (1) Cod civil și se reiterează că, în temeiul art. 43 Cod civil citat supra, orice persoană fizică are dreptul la protecția datelor cu caracter personal, iar în cazul încălcării acestui drept, poate solicita angajarea răspunderii civile delictuale a persoanei vinovată de încălcarea acestui drept.

81. Astfel, instanța de judecată statuează că, în speță, sunt întrunite cumulativ elementele răspunderii civile delictuale, în condițiile în care fapta ilicită a pârâților ”TINA” S.R.L. în calitate de operator și *****, în calitate de persoana împuternicită de operator (utilizator), constă în aceea că, au prelucrat datele cu caracter personal fără consimțământul subiectului datelor cu caracter personal *****, fără a demonstra un scop determinat și legitim, circumstanțe care impută pârâților fapta ilicită, decurgând tocmai din încălcarea obligațiilor ce le reveneau în temeiul Legii nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, iar prejudiciul constă în rezultatul, efectul negativ suferit ca urmare a faptei ilicite, pe care reclamantul *****l-a evaluat ca fiind un prejudiciu moral în sumă de 15000,00 lei.
82. Instanța de judecată opinează că daunele morale au în vedere despăgubirile care se acordă pentru a compensa diferite tipuri de traume psihice, afective, dureri fizice și psihice cauzate prin fapte ilicite.
83. Instanța de judecată accentuează că, în absenţa unor criterii pe baza cărora să se poată realiza o cuantificare obiectivă a daunelor morale, acestea se stabilesc în raport cu consecințele negative suferite de reclamant, importanța valorilor lezate, măsura în care au fost lezate aceste valori, intensitatea cu care au fost concepute consecințele vătămării, măsura în care i-a fost afectată situația familială, profesională şi socială. În acest sens este de reţinut că CEDO în jurisprudenţa sa a subliniat că despăgubirile trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă reputației, având în vedere, totodată, gradul de lezare a valorilor sociale ocrotite, intensitatea şi gravitatea atingerii aduse acestora. Câtă vreme nu există o soluție legislativă, instanțele sunt abilitate a aprecia în echitate cu privire la aceste despăgubiri, pe baza unor criterii stabilite în jurisprudența internă şi a Curţii Europene, analizând împrejurările concrete şi urmările faptei prejudiciabile, ținând cont, totodată, de necesitatea păstrării unui echilibru între scopul urmărit, acela de compensație echitabilă pentru gravitatea suferinței generate de atingerea adusă dreptului la viață intimă, familială şi privată.
84. Mai mult, problema stabilirii despăgubirilor pentru daune morale nu se reduce la cuantificarea economică a unor drepturi şi valori nepatrimoniale cum ar fi demnitatea, onoarea, ori suferinţa psihică încercată de cel ce le pretinde. Ea presupune o apreciere şi evaluare complexă a aspectelor în care vătămările produse se exteriorizează, fiind supuse puterii de apreciere a instanțelor de judecată care nu se poate rezuma la o valoare medie stabilită jurisprudențial.

85. În cauza dedusă judecății, reclamantul nu a invocat că, urmare a faptei ilicite comisă de către pârâți, i-ar fi fost afectată situația familială, reputația profesională sau socială, la fel, reclamantul nu a invocat și nu a comunicat instanței despre intensitatea şi gravitatea atingerii valorilor morale. Instanța a reținut însă nesiguranța pe viitor și incertitudinea reclamantului referitor la scopul pentru care i-au fost accesate datele cu caracter personal, cine mai deține datele respective, reținând astfel disconfortul psihologic trăit de către reclamant.
86. Instanța este de acord cu reclamantul că, prin consultarea datelor cu caracter personal ale reclamantului referitoare la codul personal, adresa de domiciliu, data, luna, anul de naștere ale reclamantului, acestuia i-au fost cauzate sentimente de nesiguranţă, nelinişte legate de faptul că aceste date au putut fi transmise terților, putând fi utilizate pentru scopuri necorespunzătoare sau într-un mod ilicit. Este evident că o atare temere este inerentă într-o asemenea situație.
87. Instanța apreciază că, prin fapta ilicită comisă de către pârâți, reclamantului i-a fost afectat dreptul la siguranță.
88. Din această perspectivă, este de precizat că, în cuantificarea prejudiciului moral, aceste condiții sunt subordonate condiției aprecierii rezonabile pe o bază echitabilă corespunzătoare prejudiciului real şi efectiv produs reclamantului, astfel încât să nu se ajungă la o îmbogățire nejustificată a celui care pretinde daune morale, pentru care raționamente, instanța de judecată a statuat că despăgubirea reclamantului pentru prejudiciul moral suportat în cuantum de 2000,00 lei este una echitabilă și care asigură un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă drepturilor nepatrimoniale ale reclamantului.
89. În împrejurările de fapt reținute, instanța de judecată reține existența raportului de cauzalitate între fapta ilicită a pârâților şi prejudiciul moral suferit de către reclamant, precum și vinovăția pârâților, indiferent dacă a acționat cu intenţie, neglijenţă sau imprudenţă.
90. În conformitate cu art. 82 Cod de procedură civilă, ”*cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei*.”
91. Potrivit art. 85 alin. (1) lit. a), lit. i) din același cod, ”*De taxă de stat pentru judecarea cauzelor civile se scutesc:- reclamanţii în acţiunile legate de încălcarea legislaţiei privind protecţia datelor cu caracter personal, autorităţile publice centrale, organele centrale de specialitate ale administraţiei publice, Curtea de Conturi şi organele subordonate lor, finanţate de la bugetul de stat, precum şi autorităţile administraţiei publice locale – la înaintarea acţiunilor şi la contestarea hotărîrilor instanţelor judecătoreşti, inclusiv în cauzele examinate în procedură de contencios administrativ, indiferent de calitatea lor procesuală*”
92. Din textul art. 98 alin. (1) Cod de procedură civilă, rezultă ” *Cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporţional*

părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată."

93. Ca parte căzută în pretenții, pârâta "TINA" S.R.L. și pârâtul ***** vor achita la buget taxa de stat în sumă de 100,00 lei.
94. În conformitate cu art. art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată

h o t ă r ă ş t e:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de *****împotriva lui ***** și "TINA" S.R.L., cu privire la încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, ca întemeiată.

Se încasează, în mod solidar, din contul lui ***** și "TINA" S.R.L. în beneficiul lui *****suma de 2000,00 lei (două mii lei, 00 bani) cu titlu de prejudiciu moral.

Se încasează, în mod solidar, din contul lui ***** și "TINA" S.R.L. în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 100,00 lei (una sută lei, 00 bani).

În rest, cererea de chemare în judecată se respinge ca neîntemeiată.

Se explică dreptul părţilor şi participanţilor la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel ***** în termen de 30 zile, din momentul pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei *****, sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Russu Natalia